

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

1 FEBRUARI 1962.

BEGROTING

van het Ministerie van Binnenlandse Zaken
en van het Openbaar Ambt
voor het dienstjaar 1962.

(Kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken.)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DEN EYNDE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft tijdens haar vergaderingen van donderdag 18 en dinsdag 23 januari 1962 de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt grondig onderzocht.

Deze begroting werd reeds door de Senaat goedgekeurd. Indien het nieuw reglement door de Kamer aanvaard wordt, dan zal het de laatste maal zijn dat uw Commissie een door de Senaat overgezonden begroting zal hebben onderzocht.

Vooreerst zij opgemerkt dat uw Commissie enkel bevoegd is om de kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken te onderzoeken. (Titel I, Sectie 1, en Titel II van de tabel.) De kredieten betreffende het Openbaar Ambt moe-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Moyersoën.

A. — Leden : de heren Bijmens, Callebert, Decker, De Rijck, Devos (R.), Kiebooms, Meyers, Saint-Remy, Van Acker (Benoît), Van den Eynde, Verroken. — Bracops, Cools, De Cooman, Demets, De Pauw, Feyaerts, Gruselin, Harmegnies, Juste, Van Cleemput. — Lefebvre (R.), Piron.

B. — Plaatsvervangers : de heren Allard, Eneman, Hermans, Posson, Servais, Verboven. — Boutet, Detiège, Nazé, Van Hoorick, Van Winghe. — Vanderpoorten.

Zie :

4-VIII (1961-1962) :

— N° 1 : Begroting door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

1 FÉVRIER 1962.

BUDGET

du Ministère de l'Intérieur
et de la Fonction Publique
pour l'exercice 1962.

(Crédits afférents à l'Intérieur.)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR (1)
PAR M. VAN DEN EYNDE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré un bref examen au budget du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction Publique au cours de ses réunions des jeudi 18 et mardi 23 janvier 1962.

Ce budget avait déjà été adopté par le Sénat. Si la Chambre adopte le nouveau règlement, ce sera la dernière fois que votre Commission aura eu à examiner un budget transmis par le Sénat.

Signalons tout d'abord que votre Commission n'est compétente que pour l'examen des crédits relatifs à l'Intérieur (Titre I, Section I et Titre II du tableau). Les crédits relatifs à la Fonction publique doivent être examinés par la

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Moyersoën.

A. — Membres : MM. Bijmens, Callebert, Decker, De Rijck, Devos (R.), Kiebooms, Meyers, Saint-Remy, Van Acker (Benoît), Van den Eynde, Verroken. — Bracops, Cools, De Cooman, Demets, De Pauw, Feyaerts, Gruselin, Harmegnies, Juste, Van Cleemput. — Lefebvre (R.), Piron.

B. — Suppléants : MM. Allard, Eneman, Hermans, Posson, Servais, Verboven. — Boutet, Detiège, Nazé, Van Hoorick, Van Winghe. — Vanderpoorten.

Voir :

4-VIII (1961-1962) :

— N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

ten worden onderzocht door de Commissie voor de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt. De Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt heeft hiervan akte genomen.

Namens de Commissie heeft de Voorzitter de Minister verzocht de traditionele inlichtingen te verschaffen, die elk jaar in het verslag worden opgenomen (aantal opcentimes op de grondbelasting en opbrengst van deze belasting per provincie en per categorie, alsook de verdeling van het Fonds der gemeenten, dit alles met betrekking tot het dienstjaar 1961). Deze inlichtingen, voor zover zij reeds verstrekt konden worden, zijn in bijlage tot dit verslag opgenomen.

* * *

De door de Commissie besproken vraagstukken worden hierna systematisch uiteengezet.

I. — Gemeentefinanciën.

Een lid heeft de moeilijkheden onderstreept, waarin de gemeenten zich thans bevinden om hun begrotingen op te maken.

Voor de Commissie van de Senaat beloofde de Minister dat hij aan de gemeenten het achtste van de belastingontvangsten van de Staat die hun door de wet van 24 december 1948, ontnomen werden, zal teruggeven in plaats van het negende dat door de wet van 4 april 1958 toegekend werd (cf. art. 9 van het K.B. 29 juni 1960 waarbij de wetten en besluiten betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën gecoördineerd werden). Deze belofte is tot nog toe niet ingelost. Opdat de gemeenten hun begrotingen in evenwicht zouden kunnen brengen, moeten de basissen voor financiering bekend zijn. Welnu, men verkeert in totale onzekerheid betreffende het achtste en betreffende de opcentimes op de grondbelasting, op de bedrijfsbelasting en de verkeersbelasting die door de gemeenten zullen moten geheven worden.

De Minister heeft aan de gemeenten instructies gegeven volgens welke zij hun begrotingen in evenwicht moeten indienen en bovendien een consolidatielening moeten aangaan om de vlottende schuld te resorberen. Het lid is van oordeel dat deze instructies voorbarig zijn en dienen te worden verdaagd tot het dienstjaar 1963.

In geen geval kan het lid vrede nemen met een regeling, waarbij aan de gemeenten het achtste der staatsinkomsten niet zou worden teruggegeven.

Het lid citeert de volgende cijfers.

Voor het dienstjaar 1962 :

Basisdotatie 1959	1.806.000.000 fr.)	
Jaarlijkse verhoging	80.000.000 fr.)	2.216.050.000 fr.
Index (+ 17,5 %)	330.050.000 fr.)	

1/9 Staatsinkomsten inzake mobilienbelasting, bedrijfsbelasting en verkeersbelasting	3.776.075.000 fr.
--	-------------------

Totaal... 5.992.125.000 fr.

Zo het achtste wordt toegepast, ...	2.216.050.000 fr.
zou men het volgend bedrag ...	+ 4.248.085.000 fr.
bekomen ...	6.464.134.000 fr.

Commission des Affaires générales et de la Fonction publique. Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique a pris acte de cette répartition des compétences.

Au nom de la Commission, le Président a invité le Ministre à fournir les traditionnels renseignements figurant chaque année dans le rapport (nombre de centimes additionnels à la contribution foncière, produit de cet impôt par province et par catégorie de même que la répartition par le Fonds des Communes, tout cela pour l'exercice 1961). Ces renseignements, dans la mesure où ils ont déjà pu être fournis, figurent en annexe au présent rapport.

* * *

Les problèmes examinés par votre Commission sont exposés ci-après par matières.

I. — Finances communales.

Un membre a fait ressortir les difficultés que les communes éprouvent actuellement pour l'établissement de leurs budgets.

Le Ministre a promis en Commission du Sénat de restituer aux communes le huitième des recettes fiscales de l'Etat, dont elles avaient été privées par la loi du 24 décembre 1948, au lieu de leur accorder le neuvième, prévu par la loi du 4 avril 1958 (cf. art. 9 de l'arrêté royal du 29 juin 1960 coordonnant les lois et arrêtés relatifs aux finances provinciales et communales). Cette promesse n'a pas été tenue jusqu'à présent. Pour que les communes soient en mesure d'équilibrer leur budget, il est indispensable de connaître les bases de financement. Or, on se trouve actuellement dans l'incertitude la plus totale en ce qui concerne le huitième, au sujet des centimes additionnels à la contribution foncière, à la taxe professionnelle et à la taxe de circulation que les communes devront établir.

Le Ministre a donné des instructions aux communes, aux termes desquelles celles-ci doivent introduire des budgets en équilibre et contracter, en outre, des emprunts de consolidation en vue de résorber la dette flottante. Le membre estime que ces instructions sont prématurées et qu'il convient de les reporter à l'exercice 1963.

En aucun cas, le membre ne peut se rallier à un régime qui ne restituerait pas aux communes le huitième des recettes de l'Etat.

Le membre cite les chiffres suivants :

Pour l'exercice 1962 :

Dotation de base 1959	1.806.000.000 fr.)	
Augmentation annuelle	80.000.000 fr.)	2.216.050.000 fr.
Indice (+ 17,5 %)	330.050.000 fr.)	

1/9 des recettes de l'Etat provenant de la taxe mobilière, de la taxe professionnelle et de la taxe de circulation	3.776.075.000 fr.
--	-------------------

Total ... 5.992.125.000 fr.

En cas d'application du huitième ...	2.216.050.000 fr.
on obtiendrait la somme suivante ...	+ 4.248.084.000 fr.
	6.464.134.000 fr.

In de onderhavige begroting wordt het krediet voor artikel 9 van de wet (Fonds der Gemeenten) artikel 24-2° van de begroting op 5.992.161.000 frank vastgesteld.

Volgens de berekeningen van het lid zouden dus de gemeenten een verlies lijden van :

6.464.134.000 fr.
— 5.992.125.000 fr.
472.009.000 fr.

In geen geval kan het lid een begroting goedkeuren, waarbij dit verlies niet goedgemaakt wordt. Hij wijst er op dat hij hierdoor tegenover de Regering geen oppositiehouding aanneemt, doch zich op een objectief standpunt plaatst, alleen het herstel van de gemeenten in hun rechten op het oog hebbend. Hij heeft deze houding onder gelijk welke politieke conjunctuur aangenomen.

Tenslotte verklaart het lid dat hij geen bezwaar ziet in de afscheiding van de financiën van de 4 grote steden van het Fonds der gemeenten. De 4 grote steden vormen een afzonderlijk probleem.

* * *

Een ander lid becritiseert het feit, dat de administratieve circulaire van 28 november 1961 gebaseerd is op twee wetsontwerpen, die hun beslag nog niet hebben gekregen en waarvan zelfs één nog niet ingediend is. (Wetsontwerp betreffende de hervorming van Titel IV van de eenheidswet en toekenning van het achtste.) De toestand wordt nog ingewikkelder wegens de hangende kadastrale perekwatie en wegens het nakend ontwerp betreffende de fiskale hervorming. Hij betreurt ook dat de Regering in het ontwerp betreffende de gemeentefiscaliteit de verhoging tot 1.000 opcentimes van de grondbelasting aan de mogelijkheid om tot 5 % van de bedrijfsbelasting te heffen heeft gekoppeld.

Hij wenst eveneens de inzichten te kennen van de Minister betreffende de door hem aangekondigde vaststelling van objectieve verdelingscriteria van het Fonds en vraagt hoe de verdeling van het Fonds van 5 % voortkomende uit de gemeentelijke taxatie van de mobiliën en van de winsten der vennootschappen, voorzien in het ontwerp tot wijziging van titel IV van de eenheidswet (doc. Senaat n° 17 - 1961-62), zal kunnen geschieden. Hij vreest dat de industriële gemeenten, die reeds door de bestaande fiscale regelingen goed bedeeld zijn, nog zullen bevoordeligd worden.

Wat de toestand der 4 grote steden betreft, wijst hij op de benarde toestand van de stad Luik, aan wie ten titel van hulp een extratoelage van 200.000.000 frank werd verleend. Doch hij spreekt er zijn verwondering over uit dat de C. O. O. der stad Luik besloten heeft de volledige kosteloosheid van de verzorging toe te staan... met het geld van iedereen.

Dit lid spreekt ook de wens uit dat de gemeentetaksen op het tewerkgesteld personeel in de nijverheid op de drijfkracht, zouden worden verhoogd.

* * *

Tenslotte heeft een lid de bijzondere aandacht gevraagd voor de toestand der vier grote steden. Dit is wel het moeilijkste probleem in de reeds zo netelige kwestie van de gemeentefinanciën. In dit vraagstuk speelt vooral de kwestie van de « kernsteden » een grote rol. Zij moeten de grote lasten dragen waaruit de randgemeenten dan voordeel halen.

Dans le présent budget, le crédit pour l'article 9 de la loi (Fonds des Communes), prévu à l'article 24-2° du budget, est fixé à 5.992.161.000 francs.

D'après les calculs du membre, les communes subiraient donc une perte de :

6.464.134.000 fr.
— 5.992.125.000 fr.
472.009.000 fr.

Le membre en question ne pourrait en aucun cas approuver un budget qui ne compenserait pas cette perte. Il déclare que ce faisant il ne prend pas une attitude hostile au Gouvernement, mais qu'il adopte un point de vue objectif, n'ayant en vue que le rétablissement dans leurs droits des communes. Il rappelle qu'il a toujours adopté cette attitude dans n'importe quelle situation politique.

Le membre déclare enfin qu'il n'y a pas d'inconvénient que le régime financier des 4 grandes villes soit disjoint de celui du Fonds des Communes. Les 4 grandes villes forment un problème distinct.

* * *

Un autre membre critique le fait que la circulaire administrative du 28 novembre 1961 se base sur deux projets de loi qui n'ont pas encore fait l'objet d'un rapport et dont l'un n'est même pas encore déposé. (Projet de loi relatif au remaniement du Titre IV de la loi unique et à l'octroi du huitième). La situation se complique encore davantage du fait de la peréquation cadastrale en cours et du prochain projet de réforme fiscale. Il déplore également que dans le projet relatif à la fiscalité communale, le Gouvernement ait lié l'augmentation des 1.000 centimes additionnels de la contribution foncière à la possibilité de percevoir jusqu'à 5 % de la taxe professionnelle.

Il désire également connaître les intentions du Ministre quant à l'établissement de critères objectifs de répartition du Fonds et demande comment pourra se faire la répartition du Fonds de 50 % provenant de la taxe mobilière communale et de la taxe sur les bénéfices des sociétés, prévue dans le projet modifiant le titre IV de la loi unique (doc. du Sénat n° 17 — 1961-1962). Il craint que les communes industrielles, profitant déjà largement du régime fiscal, ne soient favorisées davantage.

En ce qui concerne les 4 grandes villes, il attire l'attention sur la situation difficile de la ville de Liège, à laquelle une subvention extraordinaire de 200.000.000 de francs a été accordée. Il s'étonne toutefois de ce que la C. A. P. de la ville de Liège ait décidé la gratuité complète des soins... avec l'argent de tous.

Le même membre exprime également le vœu que les taxes communales sur le personnel occupé dans l'industrie et sur la forme motrice soient augmentées.

* * *

Enfin, un membre a tout particulièrement attiré l'attention sur la situation des quatre grandes villes. Il s'agit du problème le plus épineux des finances communales. A cet égard, la question des grandes villes joue un rôle important. Celles-ci doivent supporter de lourdes charges, doit bénéficier les communes périphériques.

De belofte die bij de stemming van de wet van 1948 gedaan werd, is niet ingelost. De grote steden bekwamen nog steeds geen afzonderlijk financieel statuut.

Door het nieuwe ontwerp inzake de gemeentefinanciën zal de stadsfiscaliteit opnieuw een verzwaring ondergaan. Voor Antwerpen betekent dit een nieuwe verzwaring met 150.000.000 frank. En zo de randgemeenten dezelfde inspanning niet leveren, dan zal een nieuwe vlucht uit de « kernstad » naar die randgemeenten ontstaan.

Het lid wijst op de zware schuldenlast die op de grote steden blijft wegen. Aldus bedraagt de schuldenlast van de voorbije oorlogsjaren van de Stad Antwerpen een peulschilletje van 600.000.000 frank.

De haventarieven werden met 150.000.000 frank verhoogd, ondank de concurrentie.

De verhoging van de opcentiemes tot 1.000, zonder dewelke de stad niet zal kunnen emargeren aan het speciaal fonds, zal aan de stad een lastverhoging van 60.000.000 frank opleggen.

Het lid vestigt de aandacht op het probleem van de Commissie van Openbare Onderstand. Dit is een Danaïdenvat voor de stad. Sinds 1953 tot nu is die tussenkomst gestegen met 150.000.000 frank. Zij bereikt thans 300 miljoen frank! De verplichting om een afzonderlijke boekhouding voor elke instelling van de C. O. O. te houden zal een aanzienlijke verhoging van de personeelsuitgaven tot gevolg hebben. Praktisch is er geen toezicht op die uitgaven, daar deze in werkelijkheid van het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin afhangen. Wanneer komt hier een gezond statuut?

Tot besluit vraagt dit lid aan de Minister het vraagstuk van de vier grote steden tegen 1963 op te lossen. Deze oplossing mag niet alleen in deze verhoogde fiscale inspanning liggen. De grote steden dragen niet allen louter stedelijke, doch ook provinciale en nationale lasten.

Een lid heeft tenslotte gewezen op de zware lasten van de grote steden inzake Openbare Onderstand. Immers de Commissies van Openbare Onderstand van alle gemeenten — en die zijn soms zeer ver van het centrum verwijderd — die zieken sturen naar de hospitalen van de grote steden betalen het officieel tarief; doch in werkelijkheid bedragen de onkosten voor een hospitalisatiedag veel meer dan dit officieel tarief (vervoerkosten, personeel, assuratiekosten, enz.). Het verschil moet door de grote steden worden gedragen en dit verschil bedraagt bv. voor de stad Luik 50.000.000 frank per jaar.

* * *

De Minister heeft de verschillende interventies als volgt beantwoord.

Hij heeft er in de eerste plaats op gewezen dat de Regering de schulden van het verleden niet op zich kan nemen.

Hij heeft voorts herinnerd aan de volgende feiten :

1° Restitutie van het door de eenheidswet ontnomen miljard frank (art. 3, wet van 24 juli 1961 houdende een eerste aanpassing van de begrotingsvooruitzichten voor het dienstjaar 1961);

2° Verhoging van het Fonds ten gevolge van de interne mobiliteit van dit Fonds (artikel 9 van de gecoördineerde wetten betreffende gemeentelijke en provinciale financiën) : + 156.389.000 frank.

Het verschil tussen het achtste en het negende bedraagt, volgens de voorgebrachte berekeningen, ongeveer 472 miljoen frank. Doch men moet rekening houden met de in artikel 25 van de begroting uitgetrokken uitzonderings-tolagen :

La promesse faite lors du vote de la loi de 1948 n'a pas été tenue. Les grandes villes n'ont pas encore reçu un statut financier distinct.

Le nouveau projet relatif aux finances communales aggravera la fiscalité des villes. A Anvers, par exemple, cette aggravation sera de 150.000.000 de francs. Si les communes de la périphérie ne font pas le même effort, ce sera le début d'un nouvel exode de la grande ville vers ces communes.

Le membre attire l'attention sur la lourde charge que constituent les dettes des grandes villes. Ainsi, les dettes de la ville d'Anvers relatives aux années de la dernière guerre s'élèvent à la bagatelle de 600.000.000 francs.

Les tarifs portuaires ont été augmentés de 150.000.000 francs, en dépit de la concurrence.

Le relèvement à 1.000 des centimes additionnels, indispensable pour que la ville puisse émarger au fonds spécial, aggravera de 60.000.000 francs les charges de la ville.

Un membre attire l'attention sur le problème de la Commission d'Assistance Publique. Elle est pour la ville un tonneau des Danaïdes. De 1953 à ce jour, cette intervention est passée à 150.000.000 francs pour atteindre actuellement 300.000.000 francs ! L'obligation de tenir une comptabilité distincte pour chaque organisme de la C. A. P. augmentera considérablement les dépenses de personnel. Il n'existe pratiquement aucun contrôle de ces dépenses, celles-ci étant du ressort du Ministère de la Santé publique et de la Famille. Quand aura-t-on un statut sain en ce domaine ?

En conclusion, le membre demande au Ministre de résoudre le problème des quatre grandes villes pour 1963. Cette solution ne doit pas consister uniquement en une aggravation de l'effort fiscal. Les charges des grandes villes ne sont pas seulement locales mais également provinciales et nationales.

Enfin, un membre a fait ressortir les lourdes charges des grandes villes en matière d'Assistance publique. Les Commissions d'Assistance publique de toutes les communes — parfois fort éloignées du centre — qui envoient des malades aux hôpitaux des grandes villes, paient le tarif officiel; mais en réalité, les frais du jour d'hospitalisation (frais de transport, de personnel, d'assurance, etc.) dépassent le tarif officiel. La différence est à la charge des grandes villes; pour la ville de Liège, par exemple, elle s'élève à 50.000.000 francs par an.

* * *

A ces diverses interventions, M. le Ministre a répondu comme suit :

En premier lieu, il a signalé que le Gouvernement ne peut prendre en charge les dettes du passé.

Ensuite, il a rappelé les faits suivants :

1° Restitution du milliard, supprimé en vertu de la loi unique (art. 3 de la loi du 24 juillet 1961 portant premier ajustement des prévisions budgétaires pour l'exercice 1961);

2° Augmentation du Fonds à la suite de la mobilité interne de ce Fonds (art. 9 des lois coordonnées concernant les finances provinciales et communales : + 156.389.000 francs).

D'après les calculs, la différence entre le huitième et le neuvième est de 472.000.000 francs environ. Il convient toutefois de tenir compte des subventions exceptionnelles prévues à l'article 25 du budget :

Art. 25-1° : hulp aan de gemeenten waarvan de financiële toestand bijzonder bezwaard is fr. 230.000.000

Art. 25-2° : aanvullend deel voor het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand voor het dienstjaar 1962 50.000.000

Art. 25-3° : aanvullend deel voor het Fonds der gemeenten voor het dienstjaar 1962 ... 194.000.000

Fr. 474.000.000

Aldus is het achtste bereikt, ten minste wat het dienstjaar 1962 betreft.

Door het ontwerp tot wijziging van Titel IV, Hoofdstuk V, van de eenheidswet wordt immers voor het dienstjaar 1962 een nieuw fonds ten bate van de gemeenten opgericht van ongeveer 400.000.000 frank (5 % op de mobiliën belasting en op de bedrijfsbelasting der vennootschappen).

* * *

De Minister verklaart dat hij zijn instructies aan de gemeenten betreffende hun verplichting de gemeentelijke begrotingen in evenwicht in te dienen, moet handhaven. Het is onaanvaardbaar dat een deficit van 1.800.000.000 frank zou blijven bestaan.

Deze instructies zullen vanzelfsprekend aangepast worden na de perekwatie van het kadastraal inkomen en de fiscale hervorming.

* * *

Betreffende de financiële toestand van de vier grote steden, verklaart de Minister dat hij voornemens is een ontwerp bij het Parlement in te dienen. Hij is het met de Commissie eens dat de 4 grote steden een afzonderlijk vraagstuk vormen, en is van oordeel dat dit afzonderlijk regime zich ook moet uitstrekken tot andere steden die de kern uitmaken van belangrijke agglomeraties, zoals Charleroi, Mons, e.a. Een departementale Commissie heeft de begrotingen der vier grote steden grondig onderzocht en zal haar besluiten aan de Minister doen toekomen. Deze besluiten zullen tegensprekelijk onderzocht worden. Zodra deze fundamentele studie zal beëindigd zijn, zal deze Commissie de verschillende soorten uitgaven, die door de grote steden verricht worden, moeten ventileren in uitgaven die strikt gemeentelijk zijn, in uitgaven die in verband staan met de agglomeratie en tenslotte in uitgaven die van provinciale en van nationale aard zijn.

Nieuwe methoden van beheer zullen moeten uitgedacht worden. Immers, zo de gemeenten van sommige uitgaven ontlast worden, dan spreekt het van zelf dat zij hierover geen beslissing meer zullen mogen treffen. Nieuwe participatie- of associatievormen zullen uitgewerkt worden.

* * *

De Minister wijst erop dat het in de Senaat ingediend ontwerp betreffende de gezondmaking van de gemeentefinanciën, een nieuw systeem voorstelt dat tot doel heeft het door de eenheidswet uitgedacht systeem te vervangen. Het door de Senaatscommissie, met de instemming van de Minister, geamendeerde ontwerp is nu zo, dat de gemeenten die 800 opercentimes op de grondbelasting heffen de taks gaande tot 5 % op de bedrijfsbelasting mogen heffen; doch alleen de gemeenten die de fiscale inspanning hebben gedaan er toe strekkende de grondbelasting op 1.000 opercentimes te brengen zullen genieten van het speciaal fonds voor 1962, dat door en taks van 5 % op de mobiliënbelasting en op de winsten van de vennootschappen gestijfd

Art. 25-1° : aide en faveur des communes dont la situation financière est particulièrement obérée fr. 230.000.000

Art. 25-2° : complément au Fonds communal d'assistance publique pour l'exercice 1962 50.000.000

Art. 25-3° : complément au Fonds des Communes pour l'exercice 1962 194.000.000

Fr. 474.000.000

De la sorte, le huitième est atteint, du moins en ce qui concerne l'exercice 1962.

En effet, le projet de loi modifiant le Titre IV, Chapitre V, de la loi unique crée, pour l'exercice 1962, en faveur des communes un nouveau fonds de 400.000.000 francs environ (5 % sur la taxe mobilière et sur la taxe professionnelle des sociétés).

* * *

M. le Ministre déclare qu'il doit maintenir ses instructions données aux communes en ce qui concerne l'obligation de présenter des budgets en équilibre. Il est inadmissible qu'un déficit de 1.800.000.000 de francs subsisterait.

Ces instructions seront évidemment adaptées après la peréquation du revenu cadastral et la réforme fiscale.

* * *

En ce qui concerne la situation financière des quatre grandes villes, M. le Ministre déclare qu'il compte déposer un projet au Parlement. Il est d'accord avec la Commission que les quatre grandes villes constituent un problème distinct, et il estime que ce régime particulier doit également s'étendre à d'autres villes qui forment le noyau d'agglomérations importantes, telles que Charleroi, Mons, etc. Une Commission départementale a examiné d'une manière approfondie les budgets de ces quatre grandes villes et elle transmettra ses conclusions au Ministre. Ces conclusions seront examinées contradictoirement. Dès que sera terminée cette étude fondamentale, la Commission devra ventiler les diverses sortes de dépenses effectuées par les grandes villes, en dépenses strictement communales, en dépenses relatives à l'agglomération et, enfin, en dépenses ayant un caractère provincial et national.

De nouvelles méthodes de gestion devront être trouvées. En effet, si les communes seront chargées de certaines dépenses, elles ne pourront évidemment plus prendre de décision à leur sujet. Des formules nouvelles de participation et d'association seront élaborées.

* * *

M. le Ministre signale que le projet déposé au Sénat relatif à l'assainissement des finances communales, il instaure un nouveau système, destiné à remplacer celui prévu par la loi unique. Le projet, tel qu'il a été amendé, d'accord avec le Ministre, par la Commission sénatoriale, prévoit que les communes qui établissent 800 centimes additionnels sur la contribution foncière, peuvent aller jusqu'à 5 % de la taxe professionnelle. Toutefois, seules les communes qui ont fait l'effort fiscal tendant à augmenter de 1.000 centimes additionnels la contribution foncière, bénéficieront du fonds spécial pour 1962, lequel est alimenté par une taxe de 5 % sur la taxe mobilière et sur les bénéfices des sociétés. La répartition de ce fonds ne s'effectuera pas sur

wordt. De repartitie van dit fonds zal niet worden gedaan volgens de behoeften van bepaalde gemeenten; de bedoeling is een fonds voor budgetair evenwicht op te richten, dat voor 1962 de bestaande passiva dient aan te zuiveren. De repartitie zal geschieden na de voormelde ventilatie der uitgaven.

Inzake de gemeentebelastingen op het tewerkgesteld personeel en op de drijfkracht, verklaart de Minister dat hij de verhoging van deze taksen niet zou mogen toelaten indien de Minister van Economische Zaken hiermede niet zou kunnen instemmen omdat hierdoor de productielasten van de nijverheid zouden worden verhoogd.

* * *

Inzake het financieel statuut van de Commissies van Openbare Onderstand, neemt de Minister akte van de opmerkingen die door sommige leden gedaan werden. In geen geval, dit spreekt vanzelf, zal hij kunnen aanvaarden dat het bestaande deficit van een stad of gemeente door nieuwe liberaliteiten nog zou worden verhoogd. Doch hij is er zich bewust van dat het gemeentelijk fonds van de Openbare Onderstand een zeer moeilijk structureel probleem stelt; want het is onaanvaardbaar dat de gemeenten lasten zouden moeten dragen die aan de controle van het Departement van Binnenlandse Zaken ontsnappen omdat zij van het Departement van Volksgezondheid en het Gezin afhangen.

* * *

Een lid heeft met de verklaringen van de Minister geen vrede kunnen nemen. Het speciaal fonds van 5 % is geen geldige formule voor de toekomst; uiteraard is het een lapmiddel om in de deficitaire toestand van 1962 te voorzien. Het is niet van aard om aan de gemeenten terug te geven hetgeen hun ontnomen werd. Wat de teruggaven van het miljard frank betreft en de inwendige mobiliteit van het Fonds, dit zijn operaties die het gevolg zijn van wettelijke bepalingen. Immers sedert 1949 verliezen de gemeenten elk jaar het verschil tussen de basisdotatie en de verhoogde opbrengst der ontnomen belastingen. Volgens zijn berekeningen zal dit verlies in 1962 de som van 5.461.774.000 frank bedragen! Hij herinnert aan zijn reeds vroeger geformuleerd voorstel, om het deficit in de gemeentelijke begrotingen te doen dekken door een consolidatielening, waarvan de jaarlijkse aflossing ten laste van de Staat zou vallen. Indien de gemeenten verplicht worden de vlottende schuld te consolideren, worden zij opnieuw voor onmogelijke toestanden geplaatst. Dit betekent voor een lening van 10 jaar, 10 % jaarlijkse aflossing van het te dekken deficit, met de interesten... en dat voor geld, dat in werkelijkheid in de gemeentekassen had moeten vloeien!

Tot besluit verzoekt het lid met nadruk dat van de gemeenten voor het dienstjaar 1962 niet zou geëist worden consolidatieleningen aan te gaan.

II. — Gemeentelijk en provinciaal personeel.

Een lid heeft op het groot probleem van de kaders en van de revalorisatie van het openbaar ambt in de gemeenten gewezen. Hij vraagt of de syndicale commissie voor advies zich met het syndicaal statuut zal bezig houden. Een ontwerp betreffende dit statuut is steeds hangend voor het Parlement. Het gemeentepersoneel is het enige dat geen syndicaal statuut heeft.

In verband met het openbaar ambt wijst hij er op, dat de hogere graden die bekleed zijn door universitaire geschoolden (bv. ingenieurs) benadeeld zijn ten opzichte van de andere hoge graden. Een reclassering dringt zich op.

la base des besoins de certaines communes; il s'agit de la création d'un fonds d'équilibre budgétaire, destiné à apurer le passif de 1962. La répartition se fera après la ventilation des dépenses.

Au sujet des taxes communales sur le personnel occupé et sur la force motrice, le Ministre déclare qu'il ne pourrait permettre le relèvement de ces taxes; si le Ministre des Affaires économiques ne peut s'y rallier, parce qu'il en résulterait un accroissement des charges de production de l'industrie.

* * *

En ce qui concerne le statut financier de la Commission d'Assistance publique, le Ministre prend acte des observations formulées par certains membres. Il va de soi qu'il ne pourra admettre en aucun cas que le déficit existant d'une ville ou d'une commune soit encore augmenté par de nouvelles libéralités. Mais il comprend que le fonds communal de l'Assistance publique pose un problème structurel très difficile; car il est inadmissible que les communes devraient supporter des charges qui échappent au contrôle du Département de l'Intérieur parce qu'elles relèvent du Département de la Santé Publique et de la Famille.

* * *

Un membre n'a pu se déclarer satisfait des déclarations du Ministre. Le fonds spécial de 5 % n'est pas une formule valable pour l'avenir; c'est essentiellement un palliatif pour pourvoir à la situation déficitaire de 1962. Il n'est pas de nature à rendre aux communes ce qui leur a été enlevé. En ce qui concerne la restitution du milliard de francs et la mobilité interne du Fonds, il s'agit d'opérations qui résultent de dispositions légales. Depuis 1949, les communes perdent en effet chaque année la différence entre la dotation de base et le produit accru des impôts qui leur ont été enlevés. Selon ses calculs, cette perte sera en 1962 de 5.461.774.000 francs! Il rappelle sa proposition antérieure de faire couvrir le déficit des budgets communaux par un emprunt de consolidation, dont l'amortissement annuel incomberait à l'Etat. Obliger les communes à consolider leur dette flottante les placerait à nouveau devant des situations impossibles. Pour un emprunt de 10 ans, il s'agirait d'une annuité de 10 % pour couvrir le déficit, plus les intérêts... et cela pour de l'argent qui, en réalité, aurait dû entrer dans les caisses communales!

En conclusion, le membre insiste pour que les communes ne soient pas obligées de contracter des emprunts de consolidation pour l'exercice 1962.

II. — Personnel communal et provincial.

Un membre a souligné l'importance du problème des cadres et de la revalorisation de la fonction publique dans les communes. Il demande si la commission de consultation syndicale s'occupera du statut syndical. Un projet relatif à ce statut est toujours pendante devant le Parlement. Seul le personnel communal n'a pas de statut syndical.

En ce qui concerne la fonction publique, il signale que des fonctionnaires ayant une formation universitaire (ingénieurs) et qui occupent des fonctions supérieures sont lésés par rapport aux fonctionnaires qui occupent d'autres fonctions supérieures. Un reclassement s'impose.

Het lid wijst ook op de kwestie van de staking in de openbare besturen. Zal er in het syndicaal statuut een definitie van het stakingsrecht gegeven worden?

* * *

Een ander lid vraagt in hoever het vraagstuk der klasseverheffingen gevorderd is.

Hij prijst de manier waarop de syndicale commissie werkt, doch verzoekt de Minister er over te waken dat haar adviezen niet te lang zouden uitblijven. De gemeenten dienen te weten wat hun te doen valt betreffende tal van sociale aangelegenheden: barema's, tussenkomst in mutualiteitsbijdragen, enz.

Hij herinnert aan een wens van de syndicaten, een degelijke sociale programmatie te zien vastleggen. Hij wijst op de moeilijkheden veroorzaakt door het prioriteitsrecht van de oud-kolonialen in de benutting van de wervingsreserves.

Tenslotte vestigt hij de aandacht van de Minister op de categorieën ambtenaren, die nog geen aanpassing genoten: het Rekenhof, de magistratuur, de Raad van State, de erediensten.

Een lid vraagt aan de Minister wanneer de maatregelen zullen bekendgemaakt worden, die in de Regeringsverklaring aangekondigd werden in verband met de versterking van het Staatsgezag; dit probleem klimt terug tot de stakingen december 1960 - januari 1961, waarvan het geweld de openbare mening heeft verontrust.

Het lid vraagt of het stakingsrecht van de openbare besturen al dan niet zal worden erkend en of de vrijheid van arbeid zal worden beschermd.

Dit lid verklaart dat hij persoonlijk tegenstander is van dit stakingsrecht. De ambtenaren kunnen niet op dezelfde voet als de bezoldigden uit de private sector geplaatst worden; zij dienen geen economische belangen, doch zijn *in dienst van het algemeen belang*. Deze dienst kan uiteraard niet worden onderbroken. Er is ook een praktische reden om het stakingsrecht aan de ambtenaren te weigeren, immers er zijn categorieën ambtenaren, zoals de Rijkswacht, de politie, de brandweer, enz. waarvan de staking ondenkbaar is, op gevaar van zelfmoord van de Staat zelf. Welnu hoe zou men het kunnen rechtvaardigen dat het stakingsrecht aan de ene categorie zou worden toegestaan, terwijl het aan de andere zou worden geweigerd?

Het lid verklaart dat de stelling, die hij terzake neemt, niet wil beduiden dat de sociale belangen van het Staatspersoneel niet moeten worden beschermd. Er dient een systeem van verdediging van die belangen in het kader van het syndicaal statuut te worden georganiseerd.

* * *

Inzake sociale programmatie, antwoordt de Minister dat deze aangelegenheid samenhangt met de revalorisatie van het Openbaar Ambt. Het staat vast dat de openbare sector niet in voldoende mate deelneemt aan de redistributie van het nationaal inkomen. Op dit gebied constateert men thans een waardevermindering van de salarissen in de openbare sector die jaarlijks met 3 % afnemen in vergelijking met de remuneraties in de privésector. De Minister verklaart dat het hier werkelijk een fundamenteel probleem geldt, waaraan kost wat kost een oplossing moet gegeven worden, op gevaar af dat de Staat van alle bekende krachten zou worden beroofd. De voorliggende kredieten van 500.000.000 frank om in de revalorisatie te voorzien zijn onvoldoende om de aanpassing door te voeren en een normale spanning in de administratieve hiërarchie te herstellen. Nochtans is de Minister voornemens dank zij de ruimere middelen die te zijner beschikking zullen gesteld zijn een aanpassing door te voeren voor de administratie en voor de speciale korpsen. Het verlofgeld zal ook aangepast worden.

Le membre attire également l'attention sur la question de la grève dans les administrations publiques. Le statut syndical donnera-t-il une définition du droit de grève?

* * *

Un autre membre demande où en est le problème du reclassement.

Il fait l'éloge des méthodes de travail adoptées par la commission syndicale, mais il insiste auprès du Ministre pour que celui-ci veille à ce que ses avis ne se fassent pas trop attendre. Les communes doivent savoir à quoi s'en tenir en matière sociale, et notamment en ce qui concerne les barèmes, l'intervention dans les cotisations aux mutuelles, etc.

Il rappelle le vœu émis par les syndicats de voir fixer une programmation sociale sur des bases solides. Il signale les difficultés qu'entraîne le droit de priorité des anciens coloniaux dans l'utilisation des réserves de recrutement.

Enfin, il signale au Ministre les catégories de fonctionnaires dont le traitement n'a pas encore été adapté: la Cour des Comptes, la magistrature, le Conseil d'Etat, les cultes.

Un membre demande au Ministre quand seront publiées les mesures annoncées dans la déclaration gouvernementale relatives au renforcement de l'autorité de l'Etat; ce problème remonte aux grèves de décembre 1960 - janvier 1961, dont la violence a inquiété l'opinion publique...

Le membre demande si le droit de grève sera reconnu ou non dans les administrations publiques et si la liberté du travail sera assurée.

Personnellement, le membre est hostile à ce droit de grève. Les fonctionnaires ne peuvent pas être assimilés aux salariés du secteur privé; ils ne sont pas au service d'intérêts économiques, *mais de l'intérêt général*. Or, ce service ne peut être interrompu. Il y a d'ailleurs une raison d'ordre pratique qui s'oppose à la reconnaissance du droit de grève des fonctionnaires: en effet, pour certaines catégories de fonctionnaires, tels que la Gendarmerie, la police, les pompiers, etc., il serait inconcevable que l'on admette le droit de grève, qui serait mortel pour l'Etat. Comment pourrait-on justifier la reconnaissance du droit de grève à une catégorie déterminée, alors qu'elle serait refusée à une autre?

Le membre déclare que la thèse qu'il défend n'implique nullement que les intérêts sociaux du personnel de l'Etat ne doivent pas être protégés. Dans le cadre du statut syndical, il convient d'organiser un système permettant de défendre ces intérêts.

* * *

En ce qui concerne la programmation sociale, le Ministre répond que cette question est liée à la revalorisation de la Fonction publique. Il est certain que le secteur public ne participe pas, dans une mesure suffisante, à la redistribution du revenu national. Dans ce domaine, on constate à l'heure actuelle une dévaluation des traitements dans le secteur public qui diminuent chaque année de 3 % par rapport aux rémunérations dans le secteur privé. Le Ministre déclare qu'il s'agit d'un problème fondamental qui doit être résolu à tout prix, à peine de voir l'Etat privé de tous ses éléments capables. Les crédits de 500.000.000 francs prévus pour la revalorisation, sont insuffisants pour réaliser l'adaptation et rétablir une tension normale dans la hiérarchie administrative. Le Ministre compte cependant réaliser, dans la mesure des moyens accrus mis à sa disposition, une adaptation pour l'administration et pour les corps spéciaux. Le pécule de vacances sera également adapté.

Op het gebied van het syndikaal statuut, verklaart de Minister dat hij op de wet heeft geanticipeerd door een syndicale Commissie in te stellen. Deze Commissie zal het syndikaal statuut van het personeel van de gemeenten, provinciën en intercommunale organisaties moeten voorbereiden. Betreffende het stakingsrecht is de Minister van oordeel dat de organisatie van dit recht veel moeilijkheden meebrengt en zorgvuldig dient te worden bestudeerd. Hij verklaart dat hij een wetsontwerp heeft voorbereid, doch dat hij het moment nog niet geschikt acht om dit wetsontwerp in te dienen. Hij is voornemens contacten op te nemen met de betrokken middelen. Op een vraag van een lid verklaart hij dat de uitoefening van het stakingsrecht ook in het syndikaal statuut zal dienen te worden opgenomen.

Wat betreft de klasseverheffingen, verklaart de Minister dat hij instructies heeft gegeven om deze herclassering te versnellen.

III. — Administratieve voorgedij.

Een lid vraagt welke de plannen zijn van de Minister inzake versoepeling van de administratieve voorgedij en administratieve deconcentratie.

De Minister herinnert vooreerst aan de belangrijke maatregelen, reeds genomen op dit gebied door de wet van 27 juli 1961 tot wijziging van sommige bepalingen van Titel IV van de eenheidswet (*Belgisch Staatsblad*, 29 juli 1961). Volgens het eerste artikel van deze wet worden alle beslissingen omtrent de vaststelling van de kaders en van de barema's van het gemeentepersoneel voor de gemeenten met minder dan 10.000 inwoners ter goedkeuring aan de Gouverneur voorgelegd.

De Minister is vast besloten in deze politiek te volharden. Hij heeft dan ook bij de Senaat een ontwerp van wet ingediend tot wijziging der artikelen 86 en 87 van de Gemeentewet (doc. Senaat, n° 20, 1961-1962).

Volgens dit ontwerp zouden voor de gemeenten, die volgens de jongste tienjaarlijkse volkstelling minder dan 10.000 inwoners tellen, de besluiten van de gemeenteverheffen die hun bevoegdheden te buiten gaan, de wet schenden of het algemeen belang schaden, door de Gouverneur kunnen vernietigd worden. Daar er slechts 147 gemeenten zijn, die 10.000 en meer inwoners tellen, zouden aldus een groot aantal zaken op het provinciaal vlak hun beslag kunnen krijgen.

IV. — Overname van gemeentelijke lasten door de Staat.

Een lid verheugt zich er over dat de lasten van de politierechtbanken sinds augustus 1961 door de Staat overgenomen werden. De schulden voor het verleden, welke de randgemeenten tegenover de steden hebben, zouden echter ook door de Staat dienen te worden overgenomen. Deze schulden bedragen bv. voor de stad Antwerpen 12.000.000 frank.

V. — Grote agglomeraties en samenvoeging van gemeenten.

Een lid heeft de noodzakelijkheid aangetoond een statuut van de grote agglomeraties uit te werken, en heeft de oprichting van een *metropolitaanse Raad van de Brusselsse agglomeraties* gesuggereerd. Deze Raad zou de politieke vertegenwoordiging van de 19 gemeenten laten bestaan.

Een lid heeft aan de Minister gevraagd welke zijn bedoelingen zijn inzake de toepassing van artikel 91 van de eenheidswet (samenvoeging van gemeenten).

En ce qui concerne le statut syndical, le Ministre déclare avoir anticipé sur la loi en instaurant une Commission syndicale. Cette Commission devra préparer le statut syndical du personnel des communes, des provinces et des organisations intercommunales. Quant au droit de grève, le Ministre est d'avis que ce droit entraîne de nombreuses difficultés et qu'il doit être étudié avec soin. Il déclare qu'il a préparé un projet de loi, mais qu'il estime que le moment n'est pas encore venu de déposer ce projet; il compte prendre d'abord contact avec les milieux intéressés. Répondant à la question d'un membre, il déclare que l'exercice du droit de grève devra également être inséré dans le statut syndical.

En ce qui concerne les reclassements, le Ministre déclare qu'il a donné des instructions en vue de les activer.

III. — Tutelle administrative.

Un membre demande quelles sont les intentions du Ministre en matière d'assouplissement de la tutelle administrative et de déconcentration administrative.

Le Ministre rappelle tout d'abord les mesures importantes qui ont déjà été prises dans ce domaine par la loi du 27 juillet 1961, modifiant certaines dispositions du Titre IV de la loi unique (*Moniteur belge* du 29 juillet 1961). Aux termes de l'article 1er de cette loi, toutes les délibérations relatives à la fixation des cadres et des barèmes du personnel communal sont soumises à l'approbation du Gouverneur, pour les communes de moins de 10.000 habitants.

Le Ministre est décidé à poursuivre cette politique. Aussi a-t-il déposée au Sénat un projet de loi modifiant les articles 86 et 87 de la Loi communale (doc. Sénat, n° 20, 1961-1962).

D'après ce projet, pour les communes comptant moins de 10.000 habitants au dernier recensement général, le Gouverneur pourrait annuler les décisions des autorités communales qui violent la loi ou portent atteinte à l'intérêt général. Comme il n'existe que 147 communes comptant 10.000 habitants ou plus, un grand nombre de questions pourraient ainsi être réglées sur le plan provincial.

IV. — Reprise des charges communales par l'État.

Un membre se réjouit de la reprise par l'État, depuis août 1961, des tribunaux de police. Les dettes que les communes de la périphérie ont contractées dans le passé envers les villes, devraient toutefois être également reprises par l'État. Pour la ville d'Anvers, par exemple, ces dettes s'élèvent à 12.000.000 de francs.

V. — Grandes agglomérations et fusions de communes.

Un membre a insisté sur la nécessité d'élaborer un statut des grandes agglomérations; il suggère la création d'un *conseil métropolitain de l'agglomération bruxelloise*. Ce conseil pourrait laisser subsister la représentation politique des 19 communes.

Un membre a interrogé le ministre sur ses intentions au sujet de l'application de l'article 91 de la loi unique (fusions de communes).

In verband met de problemen der grote agglomeraties en der samenvoeging van gemeenten, brengt een lid een idee in herinnering die destijds door wijlen kamerlid Eeckelers verdedigd werd. De voornaamste hinderpaal voor de samenvoeging en de vorming van grote agglomeraties ligt in de verscheidenheid van de politieke vertegenwoordigingen der gemeenten die moeten worden samengevoegd. De evenredige vertegenwoordiging in het College van Burgemeester en Schepenen zou in niet onbelangrijke mate tot het depassioneren van het probleem bijdragen.

De Minister heeft de hoop uitgesproken dat in 1962 een beslissing inzake de grote agglomeraties zal kunnen worden getroffen.

Zijn doel is niet de gemeenten van een grote agglomeratie te fusioneren, doch alleen de diensten te centraliseren waar het nodig is : bv. de technische diensten. Het zou een soort van federatie van die bevoegdheden zijn welke eenheid van leiding postuleren. Het ligt ook niet in de bedoeling van de Minister te tornen aan de politieke vertegenwoordiging van de betrokken gemeenten.

De overwogen hervorming veronderstelt natuurlijk het moderniseren van de administratie der grote steden. Hier-voor is de Minister voornemens een beroep te doen op experts inzake administratieve organisatie. Op interpellatie van een lid, heeft de Minister verklaard dat hij zich in dit verband niet heeft kunnen beperken tot een beroep op Belgische groepen. Terloops verklaart hij dat hij de diensten heeft gevraagd van twee bekende firma's, een Franse en een Nederlandse, om een planning uit te werken betreffende de twee richtadministraties terzake : Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt. Deze twee firma's werden verplicht zich te associeren voor deze taak. In de toekomst zullen Belgische deskundigen worden gevraagd.

Inzake samenvoeging van gemeenten, zal de Minister op grond van artikel 91 van de eenheidswet tot een eerste reeks fusies overgaan. Deze procedures geven soms aanleiding tot kiese problemen, vooral politieke. Het Departement heeft een lijst aangelegd van gemeenten, die zonder speciale moeilijkheden kunnen samengevoegd worden. Deze lijst werd opgesteld, nadat het advies van de Gouverneurs over de eventuele samenvoeging ingewonnen werd. De eerste lijst bedraagt ongeveer drie à vierhonderd gemeenten. De Minister overweegt middelen om de beslissing door de betrokken gemeenten, vóór elke uitvoering, te doen aanvaarden.

VI. — Internationale Unie der Steden.

Een lid herinnert eraan dat het internationaal Congres in 1963 te Brussel plaats zal hebben. Wegens de grote lasten die de organisatie van een dergelijk congres zal meebrengen (3.000.000 frank), vraagt hij dat het bij artikel 24, 7°, uitgetrokken krediet van 550.000 frank tot 1.000.000 frank zou worden opgevoerd.

De Minister verklaart dat de Regering akkoord gaat voor het verlenen van een toelage van 3.000.000 frank voor het Congres van 1963, doch dat hij het krediet ingeschreven op de Begroting van 1962 thans niet mag verhogen want dit lijkt hem voorbarig.

VII. — Burgerlijke bescherming en brandweerkorpsen.

Een lid vraagt welke maatregelen overwogen worden om de bevolking tegen het gevaar van atoomontploffingen te beschermen.

Enkele leden hebben gewezen op de onvoldoende toelagen die voor de brandweerkorpsen, vooral voor diegene van de gewestelijke hoofdplaatsen, voorzien zijn. Dit geldt vooral wat de toelagen betreft voor de bouw van brandweerkazernen, welke door het Departement van Openbare

En ce qui concerne les problèmes des grandes agglomérations et des fusions de communes, un membre rappelle une idée défendue jadis par feu le député Eeckelers. L'obstacle principal à la fusion des communes et à la formation de grandes agglomérations est la diversité des représentations politiques des communes devant être fusionnées. La représentation proportionnelle au collège des Bourgmestre et Echevins contribuerait, dans une large mesure, à enlever toute passion à ce problème.

Le ministre a exprimé l'espoir qu'en 1962 une décision pourra être prise concernant le problème des grandes agglomérations.

Son but n'est pas de fusionner les communes d'une grande agglomération, mais de ne centraliser que les services — les services techniques, par exemple — ou c'est nécessaire. Ce serait une sorte d'association des attributions qui exigent une unité de direction. L'intention du ministre n'est pas de porter atteinte à la représentation politique des communes intéressées.

La réforme envisagée suppose naturellement la modernisation de l'administration des grandes villes. A cet effet, le Ministre compte faire appel à des experts en matière d'organisation administrative. En réponse à la question d'un membre, le Ministre a déclaré à ce propos n'avoir pu limiter son appel à des groupements belges. Il déclare en passant avoir sollicité les services de deux firmes connues, une française et une hollandaise, pour la mise au point d'un planing concernant les deux administrations-pilotes en la matière : l'Intérieur et la Fonction publique. Ces deux firmes ont dû s'associer pour cette tâche. A l'avenir, il sera fait appel à des experts belges.

En matière de fusion de communes, le Ministre procédera, aux termes de l'article 91 de la loi unique, à une première série de fusions. Ces procédures posent parfois des problèmes délicats, surtout de nature politique. Le département a établi une liste de communes qui peuvent fusionner sans grande difficulté. Cette liste a été établie après consultation des Gouverneurs sur une éventuelle fusion. La première liste comprend environ trois à quatre cents communes. Le ministre examine les moyens destinés à faire admettre la décision par les communes intéressées avant toute exécution.

VI. — Union internationale des Villes.

Un autre membre rappelle que le Congrès international aura lieu en 1963 à Bruxelles. En raison des charges (3 millions de francs) qu'entraîne l'organisation d'un tel congrès, il demande que le crédit de 550.000 francs, prévu à l'article 24, 7°, soit porté à 1.000.000 francs.

Le Ministre déclare que le Gouvernement est d'accord pour accorder au Congrès de 1963, une subvention de 3.000.000 de francs, mais qu'il ne peut majorer maintenant un crédit inscrit au budget de 1962, ce qui lui semble prématuré.

VII. — Protection civile et corps de sapeurs-pompiers.

Un membre demande quelles sont les mesures envisagées en vue de protéger la population contre les dangers des explosions atomiques.

Plusieurs membres ont souligné l'insuffisance des crédits prévus en faveur des corps de sapeurs-pompiers, plus particulièrement de ceux des chefs-lieux. Il s'agit surtout des subventions pour la construction de casernes de sapeurs-pompiers, à octroyer par le département des Travaux

Werken dienen te worden verleend. Hij vraagt dat de Minister in dit verband met zijn Collega van Openbare Werken contact zou opnemen.

Dezelfde leden informeren naar de plannen van de Minister inzake reorganisatie van de burgerlijke bescherming. Zij wijzen er ook op dat er eenheid van leiding zou moeten komen inzake brandweer en burgerlijke bescherming. Dit is volstrekt noodzakelijk ingeval van oorlog.

De Minister verklaart dat hij de vraagstukken in verband met de burgerlijke bescherming opnieuw onder ogen zal zien. Hij streeft volgende doeleinden na :

1°) *Voorlichting van de openbare opinie.*

In geval van atoomoorlog geldt het beginsel dat er geen bescherming mogelijk is tegen de atoomontploffing op zichzelf doch dat de omliggende bevolking tegen de radioactieve neerslag van de ontploffing dient te worden beveiligd. Het betreft hier betrekkelijk goedkope technieken, die door middel van brochures ter kennis van het publiek zullen gesteld worden.

2°) *Coördinatie der bestaande middelen.*

Het doel van de burgerlijke bescherming moet er niet in bestaan materieel en mensen te immobiliseren, doch met het oog op de burgerlijke bescherming de bestaande middelen aan te wenden.

Deze zijn :

- a) de militaire middelen in vredetijd, in geval van ramp;
- b) de burgerlijke middelen : men moet de bestaande infrastructuur benutten waarvan een volledige inventaris zal worden gemaakt.

De totale oorlog brengt mede dat elke burger dient ingeschakeld te worden. Dit materieel en deze manschappen zullen ingeval van oorlog automatisch in werking gesteld worden.

3°) *Eenmaking van de diensten.*

De Minister gaat ermede akkoord dat er eenheid in de leiding moet zijn, bv. tussen de diensten van de burgerlijke bescherming en de brandweerdiensten.

Tot besluit heeft de Minister aangekondigd dat hij een ontwerp van organieke wet betreffende de burgerlijke bescherming en een ontwerp betreffende de organisatie van de bestrijding van het brandgevaar zal indienen.

VIII. — Rijkstelling.

Een lid wijst op het financieel aspect van de aan de gang zijnde Rijkstelling. De kredieten die voor de vergoeding van het personeel uitgetrokken zijn, zijn onvoldoende. In een bepaalde provincie diende de Gouverneur ambtshalve het telpersoneel aan te duiden. Wie zal de last van bijkomende kredieten dragen ? Zullen het de gemeenten zijn ?

De Minister antwoordt dat deze aangelegenheid niet onder zijn bevoegdheid valt. De toelagen worden uitgekeerd door het Ministerie van Economische Zaken. Weliswaar, zal hij de door de gemeenten uitgetrokken bijkomende kredieten voor de vergoeding van het telpersoneel goedkeuren.

publics. Il demande que le Ministre prenne, à ce sujet, contact avec son collègue des Travaux publics.

Les mêmes membres demandent quelles sont les intentions du Ministre en ce qui concerne la réorganisation de la protection civile. Ils soulignent également qu'il y aurait lieu de réaliser l'unité de commandement des corps de sapeurs-pompiers et des services de protection civile. Ceci est indispensable en cas de guerre.

Le Ministre déclare qu'il réexaminera les problèmes relatifs à la protection civile. Il vise les objectifs suivants :

1°) *Information de l'opinion publique.*

On admet, en principe, qu'en cas de guerre nucléaire, il n'existe aucune protection contre les explosions nucléaires elles-mêmes, mais qu'il y a lieu de protéger la population contre les retombées radioactives de l'explosion. Il s'agit de moyens simples et peu onéreux; ils seront portés à la connaissance du public au moyen de brochures.

2°) *Coordination des moyens existants.*

La protection civile ne doit pas avoir pour but d'immobiliser des hommes et du matériel, mais bien d'affecter les moyens existants à la protection civile.

Ces moyens sont :

- a) les moyens militaires en temps de paix, en cas de calamités;
- b) les moyens civils : il y a lieu d'utiliser l'infrastructure existante, dont un inventaire complet sera établi.

La guerre totale exige la mobilisation de tous les citoyens. Ces hommes et ce matériel seront automatiquement mis en mouvement en cas de guerre.

3°) *Unification des services.*

Le Ministre est d'accord que l'unité de commandement s'impose, notamment entre les services de la protection civile et les corps de sapeurs-pompiers.

En conclusion, le Ministre a annoncé qu'il compte déposer un projet de loi organique relative à la protection civile en même temps qu'un projet concernant l'organisation de la lutte contre le danger d'incendie.

VIII. — Recensement du Royaume.

Un membre attire l'attention sur l'aspect financier du recensement officiel, actuellement en cours. Les crédits prévus pour l'indemnisation des agents sont insuffisants. Un Gouverneur de province a même dû désigner d'office les agents recenseurs. Qui supportera la charge des crédits supplémentaires ? Seront-ce les communes ?

M. le Ministre répond que cette question n'est pas de sa compétence. Les subventions sont accordées par le Ministère des Affaires Economiques. Mais il approuvera les crédits supplémentaires prévus par les communes pour l'indemnisation des agents recenseurs.

IX. — Streekontwikkeling.

De Voorzitter van de Commissie heeft gewezen op de inspanningen die inzake oprichting van nieuwe industrieën door de gemeenten geleverd werden. Hij verzoekt de Minister in dit verband de ruimste mogelijkheden aan de gemeenten te laten.

De Minister antwoordt dat hij aan deze wens zal voldoen. Een nieuwe circulaire zal in overleg met de Minister van Economische Zaken worden uitgevaardigd.

X. — Bijzondere vraagstukken.

Een lid heeft de nadruk gelegd op de moeilijkheden die voortvloeien uit het feit dat de door sommige gemeenten aan haar burgerlijke ingenieurs toegestane weddeaanpassing, door de Koning vernietigd werd, terwijl die aanpassing in andere gemeenten toch doorgevoerd werd.

Hetzelfde geldt voor de door de gemeenten toegestane doorlopende weddeschalen. In sommige gemeenten is de toestand zo dat deze doorlopende weddeschalen toegekend werden aan het personeel van de C.O.O., terwijl zij werden vernietigd ten aanzien van het gemeentelijk personeel.

De Minister heeft geantwoord dat deze gevallen zullen opgelost worden in het kader van de administratieve hervorming.

* * *

De artikelen van het wetsontwerp in zover zij op de Binnenlandse Zaken betrekking hebben en de kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken (Sectie I van de tabel) zijn met 15 tegen 1 stemmen aangenomen.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

De Voorzitter,

J. VAN DEN EYNDE.

L. MOYERSOEN.

IX. — Aménagement régional.

Le Président de la Commission a souligné les efforts faits par les communes dans le domaine de la création d'industries nouvelles. A ce propos, il prie le Ministre de laisser aux communes les plus larges possibilités.

Le Ministre répond qu'il tiendra compte de ce vœu. Une nouvelle circulaire sera envoyée de commun accord avec le Ministre des Affaires Economiques.

X. — Problèmes particuliers.

Un membre a fait ressortir les difficultés résultant du fait que l'adaptation de traitement accordée par certaines communes en faveur de leurs ingénieurs civils a été annulée par arrêté royal, alors que dans d'autres communes, l'adaptation est appliquée.

Il en est de même des barèmes à carrières planes établis par les communes. Dans certaines communes, la situation est telle que ces barèmes ont été octroyés au personnel de la C.A.P., alors que ceux du personnel communal ont été annulés.

Le Ministre a répondu que ces cas seront résolus dans le cadre de la réforme administrative.

* * *

Les articles du projet de loi dans la mesure où ils se rapportent au Ministère de l'Intérieur et les crédits relatifs à l'Intérieur (Section I du tableau) ont été approuvés par 15 voix contre 1.

Le Rapporteur,

Le Président,

J. VAN DEN EYNDE.

L. MOYERSOEN.

BIJLAGE I.

ANNEXE I.

Evolutie der gemeentebelastingen van 1954 tot 1960.

Evolution des impôts communaux de 1954 à 1960.

Dienstjaar — Exercice	Bedrag der opcentiemen bij de grondbelasting. Aantal gemeenten met een hoeveelheid : — Taux des centimes additionnels à la contribution foncière. Nombre de communes ayant perçu :						Opbrengst der belastingen op basis van de gemeente rekeningen (in 1.000 frank) — Produit des impôts d'après les comptes communaux (en 1.000 francs)		
	van 0 tot 100 — de 0 à 100	van 101 tot 300 — de 101 à 300	van 301 tot 500 — de 301 à 500	van 501 tot 700 — de 501 à 700	van 701 tot 1.000 — de 701 à 1.000	meer dan 1.000 — plus de 1.000	Opcentiemen bij de grondbelasting — Additionnels à la contribution foncière	Andere belastingen — Autres taxes	Algemeen totaal — Total général
1954	172	483	1.687	280	44	—	1.982.046	1.355.149	3.337.195
1955	98	138	1.838	485	105	2	2.224.097	1.461.869	3.685.966
1956	55	21	1.678	699	202	11	2.354.597	1.554.996	3.909.593
1957	30	26	822	1.338	402	48	2.748.825	1.609.880	4.358.705
1958	26	25	646	1.343	556	70	2.877.557	1.784.034	4.661.591
1959	10	19	360	778	1.305	191	3.552.922	1.781.445	5.334.367
1960	6	13	209	364	1.669	402	4.117.343 (1)	1.825.913 (1)	5.943.256 (1)

(1) Volgens de gemeentebegrotingen.

(1) D'après les budgets communaux.

BIJLAGE II

Gemeenten - Belastingontvangsten en aandelen in de Fondsen.

(in miljoenen frank)

I. — Grote steden.

	1953	1956	1957	1958	1959	1960	
Belastingen (volgens rekeningen)	665	785	892	936	937	(2) niet bekend pas connu	Impositions (d'après comptes).
Gemeentefonds voor Openbare Onderstand ...	348	386	389	400	457	480	Fonds communal d'Assistance publique.
Fonds der Gemeenten	1.084	1.263	1.297	1.511	1.509	1.447	Fonds des Communes.
Hulpfondsen	400	600	600	600	600	600	Fonds d'Aide.

II. — Andere gemeenten.

Belastingen (volgens rekeningen)	2.227	3.124	3.564	3.725	4.397	(3) niet bekend pas connu	Impôts (d'après comptes).
Gemeentefonds voor Openbare Onderstand ...	707	806	865	889	839	844	Fonds communal d'Assistance publique.
Fonds der Gemeenten — in mindering te brengen opnemingen, af te trekken (1)	3.095	3.317	3.522	3.926	3.861 (4)	3.775 (5)	Fonds des Communes. — prélèvements à déduire (1)
Hulpfondsen	45	200	490	320	472	469	Fonds d'Aide.

(1) Deze opnemingen ten behoeve van het Hulpfonds, die in mindering komen van de aandelen door sommige gemeenten ontvangen uit het Fonds der Gemeenten vindt men terug in de sommen vermeld voor het Hulpfonds.

(2) Volgens begroting : 1.068.

(3) Volgens begroting : 4.875.

(4) De opneming af te houden is van 11 miljoen.

(5) id. 5 miljoen.

ANNEXE II.

Communes - Recettes fiscales et quotes-parts dans les Fonds.

(en millions de francs)

I. — Grandes villes.

	1953	1956	1957	1958	1959	1960	
Belastingen (volgens rekeningen)	665	785	892	936	937	(2) niet bekend pas connu	Impositions (d'après comptes).
Gemeentefonds voor Openbare Onderstand ...	348	386	389	400	457	480	Fonds communal d'Assistance publique.
Fonds der Gemeenten	1.084	1.263	1.297	1.511	1.509	1.447	Fonds des Communes.
Hulpfondsen	400	600	600	600	600	600	Fonds d'Aide.

II. — Autres communes.

Belastingen (volgens rekeningen)	2.227	3.124	3.564	3.725	4.397	(3) niet bekend pas connu	Impôts (d'après comptes).
Gemeentefonds voor Openbare Onderstand ...	707	806	865	889	839	844	Fonds communal d'Assistance publique.
Fonds der Gemeenten — in mindering te brengen opnemingen, af te trekken (1)	3.095	3.317	3.522	3.926	3.861 (4)	3.775 (5)	Fonds des Communes. — prélèvements à déduire (1)
Hulpfondsen	45	200	490	320	472	469	Fonds d'Aide.

(1) Ces prélèvements au profit du Fonds d'Aide, qui viennent en déduction des quotes-parts reçues par certaines communes sur le Fonds des Communes, se retrouvent dans les sommes indiquées pour le Fonds d'Aide.

(2) D'après budget : 1.068.

(3) D'après budget : 4.875.

(4) Le prélèvement à déduire est de 11 millions.

(5) id. 5 millions.

BIJLAGE III.

Ontwikkeling van de provinciebegrotingen.

(in miljoenen frank)

ANNEXE III.

Evolution des budgets provinciaux.

(en millions de francs)

	1960	1961	
I. ONTVANGSTEN			I. RECETTES
1) eigen aan het dienstjaar.	3.007	3.210	1) propres à l'exercice
2) van vorige dienstjaren.	149	175	2) des exercices antérieurs
3) totalen.	3.156	3.385	3) totales
II. UITGAVEN			II. DEPENSES
1) eigen aan het dienstjaar.	3.124	3.345	1) propres à l'exercice
2) van vorige dienstjaren.	103	67	2) des exercices antérieurs
3) totalen.	3.227	3.412	3) totales
III. UITKOMSTEN			III. RESULTATS
1) eigen aan het dienstjaar : mali.	117	135	1) propres à l'exercice : mali
2) van vorige dienstjaren : boni.	46	108	2) des exercices antérieurs : boni
3) der totale begrotingen :			3) des budgets totaux :
a) boni.	2	6	a) boni
b) mali.	73	33	b) mali
IV. AANTAL PROVINCIËS MET ALGEMEEN TEKORT (1).	3	2	IV. NOMBRE DE PROVINCES EN DEFICIT GENERAL (1)

(1) Tekorten: Henegouwen: 28 miljoen; Luik: 45 miljoen in 1960.
Tekorten: Luik: 33 miljoen in 1961.

(1) Déficits: Hainaut: 28 millions; Liège: 45 millions en 1960.
Déficits: Liège: 33 millions en 1961.

BIJLAGE IV.

ANNEXE IV.

Begroting voor 1960.

(in miljoenen frank)

Globaal voor alle gemeenten.

Budget pour 1960.

(en millions de francs)

Eensemble des communes.

I. ONTVANGSTEN

1) eigen aan het dienstjaar.	23.539
2) van vorige dienstjaren.	929
3) totalen.	24.468

II. UITGAVEN

1) eigen aan het dienstjaar.	26.079
2) van vorige dienstjaren.	5.495
3) totalen.	31.574

III. UITKOMSTEN

1) eigen aan het dienstjaar	
a) boni.	84
b) mali.	2.624
2) algemene : a) boni.	202
b) mali.	7.308

I. RECETTES

1) propres à l'exercice	
2) des exercices antérieurs	
3) totales	

II. DEPENSES

1) propres à l'exercice	
2) des exercices antérieurs	
3) totales	

III. RESULTATS

1) propres à l'exercice	
a) boni	
b) mali	
2) généraux : a) boni	
b) mali	

BIJLAGE V.

Tabel door een lid voorgelegd ter toelichting van zijn betoog

	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Ramingen :							
Mobiliënbelasting		2.000.000.000	2.400.000.000	2.735.000.000	3.400.000.000	3.500.000.000	3.800.000.000
Bedrijfsbelasting		5.335.000.000	11.640.000.000	15.100.000.000	19.510.000.000	18.915.000.000	19.650.000.000
Verkeersbelasting		960.000.000	1.600.000.000	1.600.000.000	1.520.000.000	1.650.000.000	1.925.000.000
Totaal		8.295.000.000	15.640.000.000	19.435.000.000	24.430.000.000	24.065.000.000	25.375.000.000
Achterstal		5.400.000.000	6.600.000.000	4.000.000.000	4.000.000.000	4.300.000.000	3.000.000.000
Totaal		13.695.000.000	22.240.000.000	23.435.000.000	28.430.000.000	28.365.000.000	28.375.000.000
Werkelijke opbrengst :							
Mobiliënbelasting	2.207.852.000	2.237.579.000	3.176.015.000	3.718.416.000	3.622.783.000	3.746.410.000	3.798.778.000
Bedrijfsbelasting	4.717.533.000	3.483.987.000	19.826.746.000	17.843.571.000	19.492.107.000	16.426.819.000	19.287.716.000
Verkeersbelasting	880.454.000	1.339.834.000	1.430.369.000	1.524.104.000	1.602.041.000	1.782.224.000	1.937.608.000
Totaal	7.805.839.000	7.061.400.000	24.433.130.000	23.086.091.000	24.716.931.000	21.955.453.000	25.024.102.000
Achterstal	5.406.112.000	6.644.969.000	2.917.745.000	3.718.416.000	2.291.732.000	3.056.597.000	1.898.934.000
Totaal	13.211.951.000	13.706.369.000	27.350.875.000	26.804.507.000	27.008.663.000	25.012.050.000	26.923.036.000
1/9	1.467.995.000	1.522.930.000	3.038.986.000	2.978.279.000	3.000.963.000	2.779.117.000	2.991.448.000
1/8	1.651.494.000	1.713.296.000	3.418.859.000	3.350.563.000	3.376.083.000	3.126.506.000	3.365.380.000
Hetzij een verlies van ...	183.499.000	190.366.000	379.873.000	372.284.000	375.120.000	347.389.000	373.932.000

ANNEXE V.

Table présentée par un membre à l'appui de son exposé.

1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	
							Prévisions :
3.360.000.000	3.500.000.000	3.800.000.000	3.350.000.000	3.525.000.000	3.910.000.000	4.600.000.000	Taxe mobilière.
18.770.000.000	21.425.000.000	23.700.000.000	24.650.000.000	26.350.000.000	29.600.000.000	31.530.000.000	Taxe professionnelle.
2.040.000.000	2.200.000.000	2.400.000.000	2.640.000.000	2.700.000.000	2.850.000.000	3.200.000.000	Taxe de circulation.
24.170.000.000	27.125.000.000	29.900.000.000	30.640.000.000	32.575.000.000	36.360.000.000	39.330.000.000	Total.
2.375.000.000	1.500.000.000	1.500.000.000	1.350.000.000	1.000.000.000	5.000.000.000	—	Arriérés.
26.545.000.000	28.625.000.000	31.400.000.000	31.990.000.000	33.575.000.000	36.860.000.000	39.330.000.000	Total.
					Ramingen : Prévisions :		Rendement réel :
3.519.207.000	3.689.429.000	3.419.273.000	3.573.775.000	4.250.103.000	3.910.000.000	4.600.000.000	Taxe mobilière.
21.165.410.000	24.076.255.000	22.998.685.000	25.295.836.000	27.338.650.000	29.600.000.000	31.530.000.000	Taxe professionnelle.
2.110.321.000	2.236.688.000	2.411.089.000	2.566.692.000	2.689.729.000	2.850.000.000	3.200.000.000	Taxe de circulation.
26.794.938.000	30.002.372.000	28.829.047.000	31.436.303.000	34.278.482.000	36.360.000.000	39.330.000.000	Total.
2.278.637.000	1.601.009.000	758.916.000	1.352.281.000	— 293.807.000	500.000.000		Arriérés.
29.073.575.000	31.603.381.000	29.587.963.000	32.788.584.000	33.984.675.000	36.860.000.000	39.330.000.000	Total.
3.230.397.000	3.511.487.000	3.287.551.000	3.643.176.000	3.776.075.000	4.095.555.000	4.370.000.000	1/9.
3.634.197.000	3.950.423.000	3.698.495.000	4.098.573.000	4.248.084.000	4.607.500.000	4.916.250.000	1/8.
403.800.000	438.936.000	410.944.000	455.397.000	472.009.000	511.945.000	546.250.000	Soit une perte de.

BIJLAGE VI.

Tabel door een lid ingediend ter toelichting van zijn betoog.

ANNEXE VI.

Table déposée par un membre à l'appui de son exposé.

	1958	1959	1960	1961	Ramingen 1962 — Prévisions 1962	Ramingen 1963 — Prévisions 1963	
Basisdotatie	1.806.000.000.	1.806.000.000	1.806.000.000	1.806.000.000	1.806.000.000	1.806.000.000	Dotation de base
Jaarlijkse verhoging		20.000.000	40.000.000	60.000.000	80.000.000	100.000.000	Augmentation annuelle
Totaal		1.826.000.000	1.846.000.000	1.866.000.000	1.886.000.000	1.906.000.000	Total
+ Index (15 % in 1959) (17 ½ % vanaf 1960)		273.900.000	323.050.000	326.550.000	330.050.000	333.550.000	+ Indice (15 % en 1959) (17 ½ % dès 1960)
Totaal (1)		2.099.900.000	2.169.050.000	2.192.550.000	2.216.050.000	2.239.550.000	Total (1)
+ 1/9°		3.511.487.000	3.287.551.000	3.643.176.000	3.776.075.000	4.095.555.000	+1/9°
Totaal		5.611.387.000	5.456.601.000	5.835.726.000	5.992.125.000	6.335.105.000	Total
Totaal (1)		2.099.900.000	2.169.050.000	2.192.550.000	2.216.050.000	2.239.550.000	Total (1)
+ 1/8°		3.950.423.000	3.698.495.000	4.098.575.000	4.248.084.000	4.607.500.000	+1/8°
Totaal		6.050.323.000	5.867.545.000	6.291.125.000	6.464.134.000	6.847.050.000	Total

BIJLAGE VII.

Vragen en antwoorden.

Wedden gemeentepersoneel.

VRAAG :

De weddeschalen van het personeel van de Staat, lagere groepen, werden herzien te rekenen met 1 januari 1961, de hogere groepen kwamen voorlopig 10 % vermeerdering, enkel op grond van een ministeriële circulaire.

De eenheidswet belet de gemeentebesturen voor hun personeel het principe van de gelijkwaardigheid toe te passen.

Het gemeentepersoneel wordt des te meer benadeeld daar dezelfde verhoging van pensioenkortingen als voor het rijkspersoneel wordt toegepast.

De herwaardering is voor allen op de lange baan geschoven, maar intussen geniet alleen het rijkspersoneel van de voorlopige verhogingen. Waarom het gemeentepersoneel niet?

ANTWOORD :

Overeenkomstig artikel 7, § 1, tweede lid van de wet van 27 juli 1961 bepaalt de Koning in welke mate de op 24 februari 1961 bestaande plaatselijke bezoldigingsregelingen en weddeschalen van aanpassing aan de sedert 1 januari 1960 in de bezoldigingsregeling van het personeel des ministeries aangebrachte wijzigingen, in aanmerking komen.

Deze aanpassingsregelen dienen voorafgaandelijk aan de raadpleging van de meest representatieve organisaties van het provincie- en gemeentepersoneel onderworpen (art. 9 van meergenoemde wet).

Deze raadpleging heeft plaats gehad en de aanpassing van de bezoldigingsregelen en weddeschalen van het provincie- en gemeentepersoneel, mag dan ook binnen vrij afzienbare tijd worden tegemoet gezien.

Fietsvergoeding.

VRAAG :

Een gemeente van + 50.000 inwoners met uitzonderlijk groot grondgebied heeft sedert meer dan 20 jaar sommige leden van haar personeel in 't belang van de dienst gebruik laten maken van eigen fiets, hetgene de meest economische oplossing was en blijft.

Een kleine fietsvergoeding werd toegekend, over zovele jaren terug door het schepencollege zonder enige bemerking.

Steeds was er een afzonderlijk krediet in gedetailleerd artikel voorzien, en sedert meer dan 20 jaar werden de rekeningen en begrotingen goedgekeurd die deze uitgaven voorzien.

Bij nazicht van de begroting 1961 verklaarden de Bestendige afgevaardigden zich nog steeds akkoord met deze uitgaven van reiskosten personeel art. 144, doch verzochten om een afzonderlijke raadsbeslissing.

Deze raadsbeslissing nu werd verbroken, spijs dat artikel 7, § 2 van de wet van 27 juli 1961 voorziet dat « de toelagen en vergoedingen van kracht op 24 februari 1961 uitvoerbaar blijven ».

De vraag is : mogen de vóór 24 februari 1961 bestaande vergoedingen al of niet verder worden toegekend?

ANTWOORD :

Eerstdaags zal in het raam van artikel 72 van de wet van 14 februari 1961, gewijzigd door artikel 5 van de wet van 27 juli 1961, een algemene reglementering op het stuk van vergoeding voor reiskosten tussenkomen. Intussen blijven de op 24 februari 1961 bestaande beslissingen houdende toekenning van toelagen en vergoedingen uitvoerbaar.

ANNEXE VII.

Questions et réponses.

Traitements du personnel communal.

QUESTION :

Les barèmes des traitements des agents de l'Etat, groupes inférieurs, ont été révisés à partir du 1er janvier 1961 tandis que les groupes supérieurs n'ont obtenu qu'une augmentation provisoire de 10 %, uniquement en vertu d'une circulaire ministérielle.

La loi unique empêche les administrations communales d'appliquer le principe de l'équivalence en faveur de leur personnel.

Le personnel communal est d'autant plus lésé étant donné que le même relèvement des retenues pour la pension est appliqué que pour les agents de l'Etat.

La revalorisation a été reportée à plus tard pour tous, mais en attendant seuls les agents de l'Etat bénéficient des augmentations provisoires. Pourquoi pas le personnel communal ?

RÉPONSE :

Conformément à l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la loi du 27 juillet 1961, le Roi détermine dans quelle mesure les statuts pécuniaires et les barèmes locaux en vigueur au 24 février 1961 peuvent être adaptés aux modifications apportées depuis le 1er janvier 1960 au statut pécuniaire du personnel des ministères.

Ces modalités d'adaptation doivent être soumises au préalable à la consultation des organisations les plus représentatives des agents des provinces et des communes (art. 9 de la loi précitée).

Cette consultation a eu lieu et dès lors il est à prévoir que dans un délai assez rapproché les statuts pécuniaires et les barèmes du personnel provincial et communal seront également adaptés.

Indemnité pour l'usage d'une bicyclette.

QUESTION :

Une commune de plus de 50.000 habitants et couvrant un territoire d'une superficie exceptionnellement étendue a, depuis plus de 20 ans, permis à certains membres de son personnel de faire usage, dans l'intérêt du service, d'une bicyclette personnelle. Cette solution était et reste la meilleure du point de vue économique.

Une indemnité minime pour l'usage d'une bicyclette fut accordée à ce moment par le Collège échevinal, sans aucune observation.

Chaque année, un crédit distinct était prévu sous la rubrique d'un article détaillé, et depuis plus de 20 ans les comptes et les budgets mentionnant ces dépenses ont été régulièrement approuvés.

Lors d'un contrôle du budget de 1961, les membres de la Députation Permanente se sont encore déclarés d'accord sur ces dépenses pour frais de déplacement du personnel (article 144), tout en demandant qu'elles fassent l'objet d'une délibération distincte du conseil communal.

Cette délibération a été annulée nonobstant l'article 7, § 2, de la loi du 27 juillet 1961 prévoyant que « les allocations et indemnités en vigueur au 24 février 1961 restent exécutoires ».

La question qui se pose est la suivante : Les indemnités en vigueur avant le 24 février 1961 peuvent-elles, oui ou non, être accordées encore ?

RÉPONSE :

Une réglementation générale en matière d'indemnité pour frais de déplacement sera prochainement instaurée dans le cadre de l'article 72 de la loi du 14 février 1961, modifiée par l'article 5 de la loi du 27 juillet 1961. Dans l'intervalle, les délibérations portant attribution d'allocations et d'indemnités en vigueur au 24 février 1961, restent exécutoires.